

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักสำคัญประการหนึ่งในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ โดยดูได้จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทอุทยานแห่งชาติทางทะเลจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าไปเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้รัฐและผู้ประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวต่างเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวผลที่เกิดขึ้นคือ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลต่างก็พบกับปัญหาในเรื่องของความเสื่อมโทรม ทั้งที่เกิดขึ้นจากปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการ มาตรการทางกฎหมาย องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว

การศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล และศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในเรื่องของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง

จากการศึกษาพบว่าในการศึกษาจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลในประเทศไทยยังประสบปัญหาในการบริหารจัดการทั้งในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองดูแลอุทยานแห่งชาติทางทะเล ในส่วนที่ไม่มีมาตรการทางกฎหมายใดกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และไม่มีมาตรการในการจัดการดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลอย่างเป็นระบบ และปัญหาในการบริหารจัดการ ในส่วนที่ไม่มีการกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการควบคุมเพื่อรองรับกับจำนวนปริมาณนักท่องเที่ยวและการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ปัญหาในเรื่องของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ก็ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอน ซึ่งจากปัญหาต่างๆ เหล่านี้ถือได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมกับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทต่างๆ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะจากการศึกษาคือควรจะมีการกำหนดแนวทางหรือามาตรการในการจัดการดูแลอุทยานแห่งชาติทางทะเลอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในเรื่องของการควบคุมจำนวนปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล จะต้องไม่ให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวมากเกินไปกว่าที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลนั้นจะ

รองรับได้ และเพื่อให้เกิดความชัดเจนและการนำไปใช้ได้ ในทางปฏิบัติควรจะมีการกำหนด มาตรการดังกล่าวนี้ออกมาในรูปแบบของกฎหมาย และมีบทกำหนดโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืน นอกจากนี้ในเรื่องของการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว นั้น ควรจะมีการคำนึงถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ที่มีความ ต้องการมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้อาจศึกษาได้จากแผนแม่บทการจัดการอุทยานแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม ปัญหาทั้งหลายดังกล่าวนี้หากได้รับการแก้ไขโดยเร็วก็จะทำให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลไม่ต้องพบกับความเสื่อมโทรม และสามารถนำมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืนต่อไป